

Sikk' en dulle, sikk' en balle, sikk' et numsehul

...“DET SKAL VÆRE morsomt - ellers er det ikke sjovt”. Det var mottoet for Danmarks - gennem 38 år - helt unikke underholdningsband. Og det motto levede de op til ...

Hvis jeg siger “Shu-Bi-Dua”, hvad ser du, hvad hører du, og hvad føler du? Jeg ser forsanger Michael Bundesen til en livekoncert i tæt kontakt med publikum. Jeg hører “Hvalen Valborg”, og føler at den danske kultur hyldes på en sjov, uformel og helt igennem særegen måde.

Med jævne mellemrum opsøges jeg af en stærk trang til at vende tilbage til visse bands og solister: ELO, Michael Oldfield, Enya, Abba, Nik Kershaw - og så de ukronede konger af intelligent musikalsk gakkelak: Shu-Bi-Dua! Så er det direkte ind på Spotify og streamer livsglade, finurlige sange, der vækker minder - og gør minus til plus.

Jeg er kæmpe fan og meget imponeret over den kreativitet, der udtrykkes gennem det ocean af tekster, der har flydt fra debuten med “Fed Rock” i 1973 og frem til 2011, hvor æraen sluttede. Det blev til 18 studiealbum og derudover livealbums og opsamlings-

du stadig en fy-

siskpladesamling, så er sandsynligheden stor for, at den gemmer på kulturelle perler fra shubbernes hånd.

Jeg hoppede med på bølgen, da jeg i 1980 investerede i et kassettebånd med “Shu-Bi-Dua 7” (den med “Midsommersangen” og “I østen stiger Olsen op”). Fængende melodier, stærk vokal, men frem for alt danske tekster om hverdagen, der ramte plet, og med humoren som døråbner gav de et frisk perspektiv på verdens tilstand. Når jeg i daggenlytter Shu-Bi-Dua, bringer det tidstypiske temaer op som fx klimaforandringer (Costa Kalundborg), hvaldrab, sexchikane, tv-programmerne “Lykkehjulet” og “Dallas”, mærkevarebesættelse (“Askepot”), fitness (“Form og filur”), de folkevalgte (Folkeparty no. 179) og Barsebäck (“A. Thomsen”). Stort set alle bands og solister skrev/skriver sange om kærlighed, men hos shubberne var klaviaturet meget bredere - og det blev blandet andet til eftertænksomme sange om omskæring (“Den lille mands sang” - en tekst der virkelig skærer ind til benet), AIDS (“En sang for livet”) og døden (“Stjernefart”).

Den røde tråd for Shu-Bi-Dua har altid været, at de var folkelige, begavede, uforudsigelige, sarkastiske, selvironiske, platte, grove og sjofle i en og samme bolledej. Titlen på denne klumme er fra opkvædet i “Sand Hans” (Shu-Bi-Dua 3), hvor Michael Bundesen

ligger og roder midt på Brøndby Strand, mens han kigger på kællinger i det salte vand. Der leges med ord i sådan en grad, at selv Dan Turèll var imponeret og henviste til bandet i sin litteratur.

Den aktuelle grund til, at pick-up'en denne gang kører i Shu-Bi-Dua-rillen skyldes udgivelsen af Michael Bundesens selvbiografi. Han blev ramt af en hjerneblødning i 2011, og det satte et pludseligt punktum for bandet. Bogen gennemgår minutiøst Shu-Bi-Duas udvikling med op- og nedture, kast med mariekiks mod scenen, rivalisering på hitlisterne med Gasolin, en alkoholiseret trommeslager og sågar en stalker! Bogen er guf for feinschmeckere (og for detaljeret og nørdet for øvrige).

Shu-Bi-Dua forventede selv, at de skulle blive en døgnflue. Men de endte som en hval, der lystigt slog med halen i det danske musikunivers til stadig undren for omgivelserne. Selv ABBA måtte fra tid til anden vige pladsen i toppen af hitlisterne, og hos Kim Larsen var shubberne ugleset.

”Nå men, alting har en ende, en hvalfisk har kun én” (Note: i modsætning til en regnorm, der har to). Uanset hvad, så lyder opfordringen her på falderebet: Find pladesamlingen frem med det samme - og se, hør og mærk musikhistorien genfortalt med et skælmskt glimt i øret/øjet.

Som jeg ser det

“Som jeg ser det” bliver skrevet på skift af vores faste klummeskribenter

Anette Lauritsen
Michael Lagoni
Camilla Lysgaard
Ulrich Koch Borrits
Casper Skovgaard
Jens Frimann Hansen
Dorthe Carlsen
Michael Randropp
Kamilla Sevel
Konstantyner
Rolf Lund
Tino Jønsson
Allan Jørgensen
Carsten Bo Jensen
Joy Christensen
Claus Nissen
Jesper Lyngsøe
Christensen
Lars Michael Nielsen
Henrik Lieberkind
Janus Kyhl
Louise Manstrup
Mikael Fock
Ulrich Koch Borrits
Franz Veisig
Thomas Horn
Lars Michael Nielsen
Berit Elmark

Franz Veisig arbejder med HR og marketing. Født og opvokset i Helsingør. I sin fritid er han aktiv i Helsingør Floorball Team og entusiastisk fotograf.

“Som jeg ser det” bliver skrevet på skift af vores faste klummeskribenter. Du kan læse tidligere udgaver på www.helsingordagblad.dk